

## СЕЛЯНКАТА

Ти идеш уморена в здрачината  
с попукани от тежък труд пети  
и в святия ти образ на мадона  
на майчинството любовта трепти.

До късен здрач на нивата копаеш,  
засяваш благодатен семе-плод  
и чакаш да покълнат семената  
на слънчевия и честит живот.

А колко дни под палещото слънце  
си мъкнала на рамо сноп след сноп!  
Н. д всеки клас, над всяко житно зрънце  
е гряла, майко, твойта свята пот.

Един ли път зорницата те свари  
приведена над дървения стан?  
Един ли път на просека окъсан  
подаде залък с треперяща длан?

И колко пъти твойт дом е пръскал,  
като кандило, ярки светлини  
и твоето сърце е било слънце  
на просека през скъдните му дни!